

INTO THE WHIRLWIND

by Kat Martin

Toate drepturile rezervate acestui titlu aparțin

Editurii MIRON

KAT MARTIN

ÎN VÎRTEJUL IUBIRII

Editura MIRON

Capitolul unu

- Doamnă Megan, slavă cerului că ați ajuns acasă! Este... e vorba de Charlie. Nu-l găsesc nicăieri pe micuțul Charlie.

Meg simți că i se oprește inima în piept imediat ce intră în casă și aproape se ciocni cu Rose Wills, menajera ei.

- Poate că s-a trezit și s-a ascuns. Trebuie să fie pe aici, pe undeva. Totuși, pe măsură ce vorbea, o gîtuia îngrijorarea. Meg începu să urce scările și își spuse că nu trebuia să se panicheze.

- Acum o oră l-am așezat în pat, să doarmă, zise Rose, urcînd grăbită alături de ea. Cînd am trecut pe la el, ca să văd ce mai face, el dispăruse.

- Știi bine că-i place să se ascundă. O fi găsit o nouă ascunzătoare. Totuși, teama îi accelera pulsul și i se strîngea stomacul. Cînd ajunse la etaj, alergă spre dormitorul puștiului de trei ani, însoțită de menajeră.

Charlie nu se afla în pătuțul lui alb, modern.

- Charlie! Mama e acasă. Charlie! Unde ești, iubirea mea? întrebă Meg alergînd spre dulap, apoi deschise ușa și răscoli printre jucăriile de pluș și jocurile care umpleau raftul de jos, dar nici urmă de fiul ei.

Deja inima îi bubuia în piept. Meg se strădui să-și păstreze calmul. Erau zeci de locuri unde băiețelul se putea ascunde în casa cu două etaje.

- Charlie! Charlie, unde ești, scumpule?

Se auzi și vocea pițigăiată a lui Rose:

- Charlie! Ieși afară acum. Mămica vrea să te vadă.

Au căutat sus, la etaj, dar nu l-au văzut, au coborât, continuând să caute prin tot parterul.

- Doamne, Rose, unde ar putea să fie? Nu crezi că a ieșit?

- Mereu țin ușile încuiate și cu lanțul pus. Nu avea cum să iasă din casă.

Au mers să verifice toate ușile, iar Rose avea dreptate. Era imposibil ca băiețelul să fi ieșit din casă.

Meg alergă din nou la etaj. Intră în camera lui și pipăi păturica pufoasă, azurie cu bărcuțe, precum și cearșaful de pe pat, să vadă dacă ele mai păstrau căldura trupului lui Charlie, dar erau reci. Văzu un plic ieșind dintre faldurile păturii, iar pe fața lui citi numele ei, scris cu cerneală.

- Ce ați găsit? întrebă Rose, care venise și ea în urma ei.

- O scrisoare. Mîinile îi tremurau în timp ce deschidea plicul.

- Nu l-am văzut mai devreme, zise Rose. Oh, Doamne, continuă ea, apoi începu să tremure. Era o femeie corpolentă, aproape la fel de înaltă ca Meg, adică avea cam un metru șaptezeci. Ce scrie?

Meg citi biletul și inima i se strînse, iar ea împietri imediat.

- *"Îl avem pe fiul tău. Te va costa zece milioane, bani*

gheață. Ai trei zile sau...va fi mort. Fără poliție".

Meg începu să se clatine pe picioare. Se sprijini de tăblia patului, de teamă că va leșina. *Sfinte Dumnezeule, copilașul meu!* Se întoarse, iar Rose o îmbrățișă, cu ochii plini de lacrimi. Stăteau așa, strîngîndu-se una pe cealaltă în brațe și plîngeau.

Menajera se desprinsese de Meg.

- Trebuie să sunăm la poliție. Ei o să știe ce este de făcut. O să îl aducă înapoi pe Charlie.

- Fără poliție, zise Meg, clătînd din cap. Dacă îi chemăm, atunci nemernicii o să îlucidă.

- Și ce veți face, doamnă Meg? zise Rose făcîndu-și cruce.

Meg închise ochii și rosti o scurtă rugăciune, implorînd putere. Tatăl ei era putred de bogat. Își iubea nepotul. Așadar, tatăl ei ar putea să facă rost de cele zece milioane de dolari necesari pentru plata răscumpărării.

Doar că tatăl ei era un tip obsedat de control și credea că banii sînt soluția pentru toate. Dacă răpitorii vor pune mîna pe bani și totuși îl vor ucide pe copilul ei?

Se gîndi la tatăl băiatului, Jonathan Hollander, bărbatul cu care s-a căsătorit ca să-i facă pe plac tatălui ei. Da, era frumos. Fără îndoială că s-a simțit atrasă de înfățișarea lui agreabilă și de zîmbetul lui fermecător. Tatăl ei nu a fost capabil să vadă mai în profunzime, dincolo de educația impresionantă pe care Jonathan o primise la Harvard și dincolo de poziția privilegiată a familiei lui în societate.

Meg își aminti că s-a dovedit a fi un netrebnic mincinos și detestabil.

Nu putea să apeleze la Jonathan.

Chipul altui bărbat îi veni în minte. Deștept. Exagerat de loial. Puternic. Dur. Demn de încredere. Singurul bărbat în care ar putea încredința soarta fiului ei adorat.

- Cunosc eu pe cineva. Dintr-o dată părea foarte hotărâtă. Cunosc un om care poate să-l aducă acasă pe Charlie.

Megan O'Brien parcă pe aleea pietruită și coborî din SUV-ul ei BMW, alb. Printre copaci răsuna zumzăitul unei drujbe, iar ciocanele loveau ritmat și continuu și imediat văzu scheletul din lemn al unei case în construcție.

Garajul era deja terminat și probabil că adăpostea toate jucăriile lui Dirk, inclusiv un Harley și un Dodge Viper tunat. Vara păstra și o barcă ancorată la malul lacului care se întindea dincolo de casă.

Cu toate că văzu o mulțime de bărbați adânciți în activitate, ochii i se opriră asupra lui Dirk. Cu un ciocan în mână și o curea de tâmplar bălăbănindu-i-se neglijent la brâu, muncea la bustul gol, deși aerul de ianuarie era destul de rece.

Mușchii puternici i se reliefa pe spate, dar și la umeri, în timp ce bătea cu ciocanul un cui, cu ușurința unuia care făcuse asta de foarte multe ori. Pe sub blugii pe care-i purta se încordau mușchii prelungi, viguroși cu care erau înzestrate picioarele. Lucra la casa lui.

Privirea lui Meg se opri asupra cunoscutului dragon tatuat, care urca pe gît și i se încolăcea pe tot umărul, apoi se oprea într-o parte. Cerneala colorată era în ton cu mustața tunsă scurt, în formă de potcoavă, care-i dădea un aer sexi și se oprea exact la linia mandibulei. Tot mustața îl făcea să pară un bărbat dur, nemilos, cum și era de fapt.

Nici chiar groaza care o acaparase în legătură cu fiul ei

nu putea să anuleze complet amintirile senzațiilor resimțite alături de trupul acestui bărbat. Nimic nu putea domoli dorința care îi pîrjolea și acum anumite zone intime, doar uitîndu-se la el.

Meg l-a cunoscut pe Dirk Reynolds cu cinci luni în urmă, pe vremea cînd ea se pregătea pentru turneul de modă La Belle. Meg, model de top al firmei, lucra pentru un lanț de magazine cu lenjerie scumpă.

Dirk și amicul lui, Ethan Brodie erau detectivi particulari și gărzi de corp ale firmei Brodie Operations Security Services, Inc., compania care fusese angajată să le protejeze pe modele, după ce una dintre ele fusese ucisă.

Dirk a fost garda ei de corp și, cu toate că instinctul o avertizase să nu se implice într-o relație cu el, atracția fatală resimțită de amîndoi a fost imposibil de ignorat.

Odată ce modelele au revenit acasă, Meg a rupt relația cu el. Ea și Dirk nu erau făcuți unul pentru celălalt. Dirk trăia intens și dur. Se deplasa cu motocicletă și conducea o mașină care putea atinge peste trei sute de kilometri pe oră. Dirk Reynolds era un sălbatic rebel, în vreme ce ea era o mamă divorțată cu un fiu de crescut.

Nu-l putea avea pe Dirk Reynolds. Avea o responsabilitate prea mare față de băiețelul ei. Ducînd cu sine o căsnicie ratată, nu putea să riște încă o dată.

Cu toate acestea, nu l-a putut uita niciodată pe Dirk.

Meg căuta să se întărească pentru ce avea să urmeze și se îndreptă cu pași siguri spre casa pe care Dirk o reconstruia după incendiul care ar fi putut să-l omoare în urmă cu cinci luni. De un lucru era sigură: Dirk Reynolds era un bărbat greu de ucis.

Iar exact acesta era și motivul pentru care și-a înfrînt mîndria, și-a ignorat inima îndurerată și a venit la el. Avea nevoie de el, avea încredere în el, așa cum nu avea în nici un alt bărbat. Viața fiului ei depindea de modul cum îl va îndupleca pe omul acesta să o ajute. Același bărbat pe care l-a iubit, dar l-a respins.

După ce parcurse aleea acoperită cu frunze, ajunse pe porțiunea de pajiște care înconjura casa, acum în totală reconstrucție. L-a sunat și la birou, ca să întrebe unde putea să-l găsească. Nick Brodie, celălalt detectiv particular al firmei BOSS Inc., i-a comunicat destul de reținut unde îl poate găsi. Poate l-au înduplecat lacrimile pe care vocea ei le trăda, atunci cînd i-a spus că era ceva foarte important. Adăugase apoi că era o chestiune de viață și de moarte.

Dirk, care era înzestrat cu capacitatea de a percepe o prezență nouă, se întoarse, conștient că se apropia cineva, deși zgomotul drujbei acoperea orice zgomot de pași.

Cîteva minute rămase nemișcat, cu privirea ațintită spre ea, urmărind-o cum se apropie. La un metru optzeci și cinci ai lui, cu un trup sculptat și puternic, șaten, cu părul ușor ondulat, atingîndu-i ceafa, era o figură impresionantă. Ea se strădui să păstreze un ritm constant, deși remarcă privirea dură și încordarea de pe chipul lui, în așteptare.

Dirk apucă o cămașă bleu și o îmbrăcă nonșalant, reușind să-și acopere doar pe jumătate pieptul impresionant. Nu se sinchisi să-și încheie nasturii, ci veni să o întîmpine. Se opri chiar în fața ei.

- Ce faci aici, Meg?
- Vreau să dicuț ceva cu tine. Este...este ceva urgent.
- Ai încălcat o proprietate. Ce dorești?

Ea reuși să-și păstreze cumpătul, deși înțelegea clar cît îl deranjează prezența ei acolo. Știa că așa va fi. Știa că îi era indiferentă. Acum și-ar fi dorit ca el să o strîngă în brațe, ca atunci cînd se temea pentru viața ei.

- Vreau...vreau să te angajez.

Pe chipul lui se ivi un zîmbet pieziș, sfidător.

- Pentru ce? Prestații de armăsar?

Lui Meg îi venea să plîngă. Ar fi dorit să-i ceară iertare, să-i spună că ea nu l-a uitat niciodată. Că așa va fi mereu. Știa că pentru Dirk nu mai contează. Cîndva a contat.

Pentru ea cel mai important în acest moment era să-și salveze fiul.

Privi cu atenție ochii lui căprui, duri și pentru prima dată se întrebă dacă nu cumva s-a înșelat cînd a crezut că el o va ajuta. Doamne, ce o să facă, dacă Dirk o s-o refuze? Simți un nod în gît și se luptă cu sine, adunîndu-și orice fărîmă de curaj.

- E vorba de Charlie. A fost răpit. Mi-au lăsat un bilet, în care au scris că o să-l...că îl vor ucide, dacă mă duc la poliție.

Instantaneu ceva se petrecu în sufletul lui, iar ochii aceia acuzatori se împlînziră pe dată. Brusc apărură vechiul Dirk. Îngrijorat pentru ea, hotărît să o protejeze cu orice preț, chiar și cu prețul vieții sale.

- Hai să mergem la birou. Ethan este plecat din oraș cu Val. Îl vom ruga pe Nick să te ajute. Sau pe Luke. Unul din ei te va ajuta să-ți găsești băiatul și ți-l va aduce înapoi.

Toți patru erau detectivi pariculari și erau cei mai buni, dar cei pomeniți nu erau Dirk Reynolds. Meg dădu din cap vehement, în timp ce lacrimile începură să-i curgă pe obraji.

- Trebuie să fii tu. Inima mea știe că doar tu îl poți salva pe Charlie. Tu.

- Iisuse, Meg, zise el, încordat.

- Te rog, Dirk. Te rog, ajută-mă.

- Tu știi ce-mi ceri?

Meg știa. Cândva, el a iubit-o. A implorat-o să rămână cu el, să dea o șansă relației lor. Meg l-a refuzat.

- E doar un copil. Știu că poți să-l salvezi. Nu o să te oprești pînă ce nu o să-l salvezi.

- Iisuse, zise el apăsător, apoi își trecu degetele puternice prin părul bogat. Ea își aminti exact cît de mătăsoase erau acele șuvițe, cînd degetele ei îl pieptănau.

- În bilet scrie că vor zece milioane de dolari, zise. O să îlucidă, dacă nu o să primească banii.

- Cît timp ai la dispoziție? întrebă el, după ce răsufală prelung.

- Trei zile.

- Zece milioane. O grămadă de bani.

- Tatăl meu poate să facă rost de ei.

El o fixa cu privirea.

- Dar nu poți avea încredere că-ți vor aduce băiatul înapoi. Meg, să fii precaută, fiindcă nu întotdeauna banii sînt totul.

- Vrei să mă ajuți? întrebă ea, ștergîndu-și lacrimile de pe obraji.

- Ai știut că o voi face, atunci cînd ai venit aici, zise el scrutînd-o dur.

- M-am rugat să fie așa. Nu mai eram sigură de nimic.

El privi peste umărul ei, spre SUV-ul alb, parcat pe alee.

- Crezi că poți să conduci?

- Da, sînt în regulă.

- Voi veni în urma ta pînă la voi acasă. Zîmbi ironic și adăugă: parcă-mi mai amintesc unde este.

Meg se întoarse și merse spre mașină. *Trei zile.* În trei zile Charlie va fi acasă, viu și nevătămat. Dirk își va continua viața, iar ea își va vedea de a ei.

Trei zile.

Durerea nu mai conta acum. Doar Charlie conta. Meg nu avea de ales.